

לחלה ליה מרמי חרי יומי (סנהדרין קיט . וזכרה
סט) . (א"ב הרגום חולי יש חמשים מדיקים מאים איה
חמשין וליה כמו לא איה :

אך [נאר . חזר] חזין ורקין מיעוטין הן . ר"ה יז .
פ"ה אך פדה הפדה כלומר מיעט כבוד בהמה
סמל' מפדיון רק קדש'ך מיעט בעלי מומין הכי נמי
עשה בחילים חזין הפוכים כדן רק ואך אך חלק
בריש (פסחים ה) . חזין ורקין מיעוטין וזא זה אך
וחלק יום י"ד חזין מוהר וחזין חסור :

אך [שמעון' קרענקונג] גדול במלעא נט . פירו'
מכה גדולה היא בלוהו היום שברכו את רבי
חליעזר דומיא דהא על סה . (א"ב פירוש בלשון
יוני כחב ועלז) :

אבאשים [חזין עדל שטיין וואס הייסט אחאט] ' .
שמות רבה פ' וזה הדבר אשר העשה דן
סחלין נפחלי אכאשים פ' בלשון יוני ורומי מין חבן
טובה אינה יקרה חבל יש לה סגולות וגמולות
בשיטיו נזונים :

אבוזו (שוואכ) . הן לא עכוז . ערוזין נג . בבכורה
מ . פ' על אלו מומין : (א"ב פ' בלשון יוני
עגבות עיין ערך הרגוזו) :

אברין [ווי זא] . הרגום ואך אמרת ואכדן אמרת
מלה מורכבת איך דין ולפעמים כתוב בחרגום
היכדיו איך האמרו לנפשי היכדן הימרון לנפשי :
אכונרקי [גריוסר טויס] . הווא אכונרקי דהיה ליה
לריש גלותא במוסמיה פירוש סורנקי
נטיעה כדגרסינן אי זו נטיעה של שמחה זה הטעם
אכונרקי של מלכים . ויש מפרשים אכונרקה ובערך
כף יש מהן :

אבמא [לעדעררי קאן] . אמר רב חביבא האי אכמא
דטעייא בהר הריסר ירחי שהא שרי . בע"ז
דף לד . בגמ' דההרריס מלאנו בהשוכה גלוניס אכמא
טייעא בכף ופ' הכי מביאין קמח ועשבין ושורין
לוחן בחלב ומזלין יין נסך עליהם :

איכמו [אכט] פ' בל' יוני שמנה עיין ערך זיטא :
אבבא [האהל] . הרגום זרזיר מתניס ואכמא
דמזרזיל בינה הרגולי :

אבל [עסן] . ר"א לאמר האוכל אוכל ראשון ראשון
וכ' . בפרק ב דטברות האשה שהיתה כושבה
ירק והא מתיהא מפורשה בחולין בפרק השוחט אחד
בעוף . אכלו ארי חין לו . גיטין עג . הרי זה גיטך
מהיום פ' כיון דאמר אס מחי מחולי זה אף על פי
שאכלו ארי ומה לא נהקיים הנאו שהרי לא מה
מאותו חולי והוא הדין נפל עליו הביה או כשנחש
אכל אס התנה אס לא יעמוד מחליו ונשכונחש הרי
נחקיים ההנאי כי לא עמד לפיכך זה גט וזה אינו
גט כל מלד אהר כמאכל בן דרוסאי ולא כלום הוא .
במנחות נ . בגמ' דכל המנחות באות בהלכה
דחייב על לישחה :

אבלא [קראנקהייט] החילה אוכלא וסוף אוכלא .
בע"ז דף כח . ובגדרים נד . פירוש החילה
אוכלא החלה החולי מוהר לכהחלה בשבת לאפוקי סוף
מלשון

אוכלא פ' כשעבר הכאב וכשחיר מעט שאכל לו
ופטמי עינא היינו לבסוף לפתוח את העין לברר
את המאור :

אבל [פערדייטן אים מאנגן] . כדי שיהעכל המזון
בבשרה נג . אמרו הכמים כמה שיצורו כל
זמן שאינו רעב ואמר הכא כל זמן שהוא למא למים
ולאכליה מרובה כדי הילוך ד' מילין . (א"ב במוסמא
דידן כהוב כדי שיהאכל) מן המאכלות . תמיד כח .
אכילת הגפן והקצר (בכלאים בפרק כל סאה) פירוש
חפיסת הגפן כמו שהופש מכל לז ויש לומרם הקפה
הגפן וי"א שורש הגפן לריד להרחיב לו בית רובע וכן
הקצר לריד להגיה לו בית רובע :

אבל [מיסע] . הרגום וזה פרשו ויה אוכליה :
אבל [דונן , שרייטן] . הרגום וירעם בשמים ואכלי
בשמיא . שאנו טרריך חכלין מעיקרך :
אבלבאי [שפאלהר , מאגיוזאן] . (ב"מ פ' א"מ) דאמר
ליה חמי דקדחי באכלבאי פ' בלשון יוני
כליבי אור :

אוכלסא [פיהל מענטשן] . בפסחים עב . ובמסכת י
וביבמות עו . הרגום ירושלמי יש לאל ידי
אוכלוסין סגולין וכן נפל ממנו רב וליס מיד כחיס
פ' המון עס בלשון יון אוכלוסא הנאי בבשרה ס .
איך אוכלסא פתחה מס' רבוא . ואי נפקא באוכלסא
רבנן לאו בני מיפק באוכלסא מניה . ס"א אכלוסא
פירוש ואי נפקי רוב המון עמי הארץ לא נפקי רבנן
בהדיהו שאין דרך החכמים ללעה עס עמי הארץ
יחדים ונזנים (זו השמועה ב"מ קט ובבבבא ה) :

אבלסון [חזיר ייס] ולאוסטרוזלין ומוכססי (ע"ז יד)
בגמ' דואל דברים אסורין למכור לעכו"ם
פ' מיני פירות חשובים הן ממיי ארזין וחולין אוחן
לפרי ע"ז כדי שיריחו אוחן . (א"ב פ' בלשון יוני
פרי עץ ארז אשר הוא מכלל חזירים ופעמים מעט
נאכל לאדם) :

אבלושי [טרעגרים] . דאי לא עבדי חלשי . בב"מ
עו . ויש ספרים שכתוב בהן אלושי בב"מ
פ' הכתפים שהן נהגין למשא ואס יבעלו חלשי אכל
שאר פועלין אמרו להן אינו דומה הבא טעון לבא
ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל ומה שראוי להן לפי
חשבון זה נוהגין להן (א"ב פ' בלשון יוני סבל
הטוען משא במוט ולי נראה בפע"ז דכלים שיש לגרום
מקל הכלשין ולא מקל הבלשין כי יש לסבלים מעט
ומקל אשר בה מניעים דברים הכבדים) :

אבם . [שווארץ] . אוכמי אוכמי . בתעלין מו . א"ר
יוסף לא קשיא הא בלואכמא הא בליריא
בבכורות מ . בפ' על אלו מומין דמנא איילא . ובבבא
כג . אמר רב חסדא לואכמא בחיורא לקיא חיורא
בלואכמא לקיא : במזיר לא . פ' שור שחור שנמנא
בין לבנים אורו שור גרוע הוא ופסות מלבן חיורא
בלואכמא לקיא כחם לבן שימנא בעור שחור מכה
בעור שחור יהיה ולפיכך נעשה שם כחם לבן . אמר
רבא לא שמו אלא שלא נתאכמו . ס"א לא שמו אלא
שלא נתפחמו פ' נתאכמו מלשון אוכס נתפחמו